

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX № 56 (2628).

СУБОТА,

12 ТРАВНЯ 1979 РОКУ.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

УРОЖАЙ-79

ПОНАД ПІВТОРИ НОРМИ

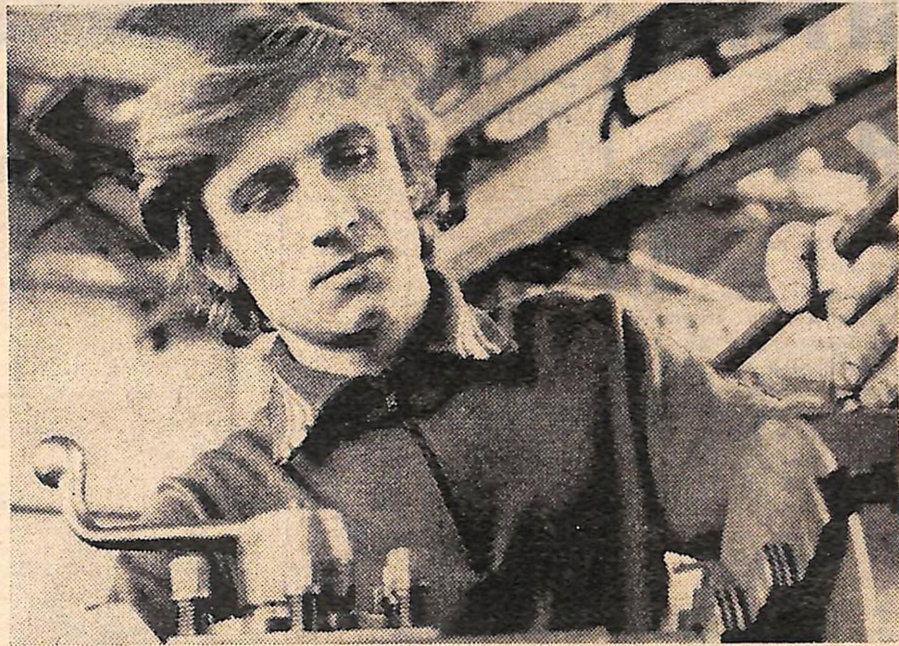
Бобринецький район. Започаткували посівну кампанію хлібороби колгоспу імені Суворова. Соціалістичне змагання у ці дні очолюють молоді механізатори. Їх девіз: «У рік 60-річчя комсомолу України — польовим роботам високі темпи і якість!» На посіві пізніх зернових культур у трудовому суєспівстві вперед вийшов тракторист Олександр Наддуренко. Він засіяв кукурудзою уже понад 150 гектарів. Школярі його виробіток перевернуть півтори норми.

Приклад ударної праці показує й групкомсорг тракторної бригади № 1 Олександр Юрчиш. На опріскуванні колгоспного саду

Олександр щодня завдає на перевищення на 10—20 процентів.

ПОПЕРЕДУ — ГРУПКОМСОРГ

Гайворонський район. У широкому комплексі сільськогосподарських робіт беруть участь члени комсомольсько-молодіжного колективу колгоспу «Мир». Сім'я пізніх культур, вивезення добрив, підготовка техніки для підживлення цукрових буряків, коткування, культивація — ось неповний перелік цих робіт. І повсюди молоді трудяться по-ударному. Так, кращим у змаганні на вивезенні добрив визнані комсомольці Микола Гуцол і Віктор Казміровський, на сівбі цукрових буряків — Віктор Марушак. А найвищих показників у праці пізньої весни досяг комсомольсько-молодіжний екіпаж, очолюваний групкомсоргом тракторної бригади Станіславом Стоярожуком. Цей екіпаж засіяв 109 гектарів цукрових буряків, 77 — гороху, 43 — кукурудзи. Якість посіву визнана відмінною на всіх площах.

ФОТОКОНКУРС «МК»

«УСІ МИ РОДОМ З КОМСОМОЛУ»

Комсомолец Олег КОЗЮЛІН, токарь інструментального цеху Кіровоградського ремонтно-механічного заводу «Укрремгестру», взяв на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна підвищені соціалістичні зобов'язання і успішно з ними справляється.

Фото В. ГРИБА.

Ефективність сівкової роботи значно знизиться там, де виникає розрив між словом і ділом, де не забезпечена єдність організаційної, господарської та ідеологічної роботи. Оцінюючи роботу керівників, господарських кадрів, необхідно враховувати не тільки показники виконання виробничих планів, а й рівень дисципліни, морально-політичний клімат у колективі, умови праці й побуту.

(З постанови ЦК КІРС «Про дальнє поліпшення ідеологічної, політично-сівкової роботи»).

У СТАНІ КАБІНЕТНОГО СПОКОЮ

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

СУТЬ СПРАВИ

Любов Кам'янецька прийшла на ферму зовсім молодію. Кілька років працювала дояркою. У зв'язку із сімейними обставинами перейшла доглядати теличок парувального віку. Кілька останніх років добре справлялася зі своїми обов'язками.

На початку минулого року дві групи теличок відділили від інших в окреме приміщення. Потрібні були досвідчені доглядачки, які б зуміли правильно розділити первісток, призначених для ремонту стада. Охочих не виявилось.

На перших порах усіх 32-х тварин доглядала Любов Денисіва, а коли почався масовий розтел, це їй стало не під силу. Тоді згодилася прийти їй на поміч молода доярка Ніна Балхановська. Завідувачки

фермою А. Д. Орлик говорив:

— Розділіть, дієчата, і за кожну первістку одержите по десять карбованців. За неповний рік тварини одержали від кожної підопічної по 2040 кілограмів молока. Уже травень 1979-го, а обіцяних грошей доярки так і не одержали. Ось про це й написала до редакції Л. Д. Кам'янецька.

КОРОТКИЙ ЗМІСТ ЛИСТА

«Коли ми звернулися до завідувачки фермою із запитанням, коли ж виплатять обіцяні гроші, той відповів, що це не його справа, а зоотехніка. Як підбили підсумки роботи за рік, були присутні голова колгоспу, керуючий Микитович Рябо. — Є у нас теляря, і не один, тут уже з Орлика треба спитати. І я таки спитав!

Балхановська вже залишила ферму, на її місці тепер літня доярка, Тетяна Клименко Бабиш. А я написала заяву про звільнення».

А НА МІСЦІ ВИЯВИЛОСЬ...

Від корівника, де працюють Т. К. Бабиш і Л. Д.

Кам'янецька, до молочного блику не буде й метрів. Але яких метрів! Із багнюки ноги не витягнеш. А дояркам тричі на день доводиться переносити тисю стометрівкою бідою з молоком від двох груп корів. Доводиться й солому носити та інші вантаті. Завідувачки фермою зсилається на те, що немає в нього людини, яка б підвозила молоко, виконувала інші дрібні роботи на території тваринницького містечка, аби полегшити роботу доярок. Розпочався масовий розтел корів. Невистача кліток для новонароджених телят, часто доводиться зовсім маленьких тварин поміщати в одній загороді із старшими.

— І це тільки тому, — пояснює завідувачки фермою, — що немає у відділку теляря.

— Та як то немає? — дивується й гнівається керуючий відділком Григорій Микитович Рябо. — Є у нас теляря, і не один, тут уже з Орлика треба спитати. І я таки спитав!

Треба сподіватися, що справа вже налагоджено. А тільки ж чому керівник середньої ланки дізнався про це від секретаря райкому комсомолу Надії Корвиної, не на фермі?..

Слабо поінформований Григорій Микитович і про скаргу Кам'янецької, а завідувачки фермою поспішив заперечити:

— Всі документи вже готові, гроші будуть виплачені. От тільки головний зоотехнік підпише...

А зоотехнік М. Л. Бондаренко все чомусь не знайде на це часу. Якоюсь тижднем тому, розповідають доярки, завітав на ферму на кілька хвилин, та й то в особистих справах. Про діло говорити було ніколи. Не люблять чомусь цю ферму ні керівники, ні спеціалісти колгоспу «Іскра». Рідко тут бувають. Голова колгоспу В. М. Юрченко якось й загляне вряди-годи, то з будь-яким питанням до нього тут не підійдеш, як раніше було. Він застережливо підніме руку й скаже:

— У мене є кабінет і є прийомні години. Прошу.

На цьому розмова обривається... Звичайно, порядок — то добре, сучасному керівникові просто необхідно мати чіткий розпорядок дня і всього робочого тижня, бо йому доводиться вирішувати багато питань. Але якщо є прийомні години у відділку, то треба, мабуть, бути там у цей час — у кожного колгоспника є свої клопоти. А до доярок треба особливий підхід. По-перше, не легка у них праця (ферма ж не механізована), по-друге, мало в них вільного часу. Своєю групу попорати треба та

ще й дві-три щодня роздіти гуртом, бо постійних доярок не вистачає. Словом, ніколи в Олександрівку їздити на прийом до голови. Краще б уже він хоч двічі на місяць виділяв якусь годину і для колгоспників Соснівки, знав їхні запити, радив, допомагав. Від уваги до людей більше було б користі господарству.

А поки що не доводиться дивуватися з того, що залишила ферму молода доярка Ніна Балхановська, що взагалі тут працюють переважно люди похилого віку, що недавно призначений на посаду завідувачки колгоспом молодий комуніст Григорій Скороход заклопотаний: у серпні ввійдуть у дію ще три корпуси, а охочих працювати там серед молоді зовсім немає.

Певна частина вини лежить і на комітетові комсомолу господарства, який очолює Станіслав Добровольський. Секретар зізнається, що основна робота комітету проводиться в Олександрівці, де знаходиться центральна садиба колгоспу. Тут і збори, і вечори, і інші заходи. А у відділках він і сам рідко буває, бо молоді там майже немає. Навіть спеціалісти довго не тримаються. Певне, тікають від байдужості, черствості...

Словом, мало приємного працювати у віддаленому відділку. Тому пустіють там будинки, відчувається все більша нестача робочих рук. А правління колгоспу, комітет комсомолу перебувають у стані кабінетного спокою...

Р. МАРЧЕНКО,
спецкор «Молодого
комуніста».

ЮВІЛЕЙНА, ДВАДЦЯТА

ДВАДЦЯТЬ РОКІВ, ТАКИЙ ДОСВІД ПРОВЕДЕННЯ НА КІРОВОГРАДСЬКІЙ ТЕАТРАЛЬНИХ ВЕСЕН — ОБЛАСНОГО КОНКУРСУ САМОДІЯЛЬНИХ ТЕАТРАЛЬНИХ КОЛЕКТИВІВ, СВЯТА ВІДКРИТТЯ ДЕСЯТКІВ ТАЛАНОВИТИХ АКТОРІВ, РЕЖИСЕРІВ, ХУДОЖНИКІВ.

1959 рік став на Кіровоградщині початком театральних весен. Почин підхопила вся республіка. Того ж року першим двадцяти драматичним колективам України було присвоєно почесне звання самодіяльного народного. В їх числі був колектив аматорів Олександрійського міського Будинку культури.

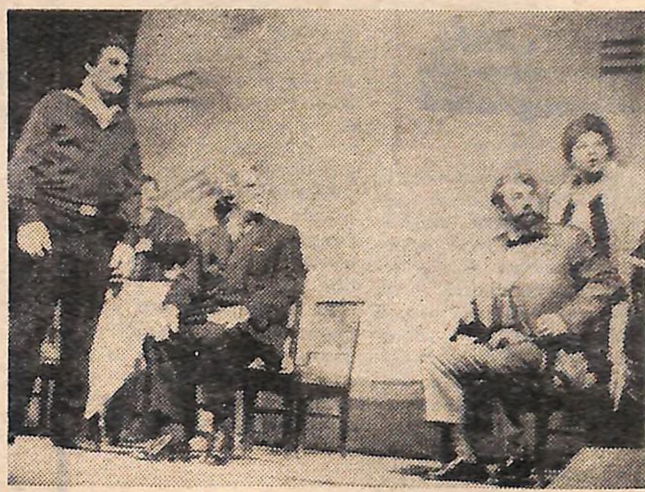
Нині ми проводимо двадцяті театральні весни. На обласній сцені виступають самодіяльні народні театри Палацу культури імені Жовтня, Будинку культури імені Калініна, педагогічного інституту імені Пушкіна, Бобринецького районного Будинку культури та інші. Про цілий ряд колективів ми вже сьогодні можемо говорити як про майбутні народні театри. Серед них можна назвати драмгуртки Червонокам'яського сільського Будинку культури, Олександрійського району, Онуфріївського та Світловодського районних Будинків культури.

Цього року після відбіркових переглядів дістали право виступати на обласній сцені понад двадцять театральних колективів. Сьогодні для них гостинно розкрив двері Палац культури імені Жовтня. Кіровоградці до кінця травня зможуть подивитися твори І. Микитенки, В. Шукшина, В. Катаєва, Л. Лядової, О. Коломійця та інших відомих драматургів.

Право відкрити двадцяті ювілейні театральні весни надано першому самодіяльному народному театру Кіровоградщини — аматорам Олександрійського міського Будинку культури.

Ювілейна театральна весна розпочалася. На переможців чекають перехідний приз імені Карпенко-Карого, перехідний кубок «Веселка», дипломи, грамоти, цінні подарунки. Свій творчий доробок аматори Кіровоградщини присвячують 325-річчю возз'єднання України з Росією.

Г. ВОЙЧЕНКО,
методист по театральному мистецтву ОБНТ.

На знімку: сцена із спектаклю М. Погодіна «Кремльські куранти» у виконанні артистів Кіровоградського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького.
Фото В. ГРИБА.

Післямова ДО ПОЛІТЗАНЯТТЯ

Нині рівень освіченості й поінформованості радянських людей незрівнянно вищий. Тому простим переказом змісту навчального посібника пропагандист вже не зможе зацікавити слухачів. Вони чекають від нього глибокого розкриття теми, наукового, марксистсько-ленінського пояснення склад-

дружня, спонукаюча до роздумів обстановка, що давала слухачам упевненість у тому, що нерозуміння якогось теоретичного положення не буде розцінено як незнання.

Новим було для мене й те, що слухачі відповідали сидячи, не було сухої офіційності. Задумованість, простота стосунків спонукали до бесіди всіх присутніх. А пропагандист не обривав неправильну відповідь, а терпляче вислуховував її до кінця, і лише потім робив поправки.

ЗНАХІДКИ ВІДКРИТИХ ЗАНЯТЬ

них явищ і процесів суспільного життя, показу причинних взаємозв'язків між ними, зрозумілих висновків. Тому ми повинні не тільки мати ґрунтовну теоретичну підготовку, постійно бути в курсі політичних подій, але й добре володіти методикою партійної пропаганди. Турбота про методичну грамотність пропагандистів сьогодні відіграє велику роль. Саме тому в постанові ЦК КПРС «Про завдання партійного назначення в світлі рішень XXV з'їзду КПРС», особлива увага звертається на необхідність підвищення майстерності пропагандистів, поліпшення їх методичної підготовки.

Поряд з традиційними формами роботи з пропагандистами — проведенням науково-практичних конференцій, нарад, постійно діючих семінарів — значну роль у підвищенні методичної майстерності відіграють відкриті заняття з наступним їх обговоренням. Розповідь про одне з них («Захист соціалістичної Вітчизни. Нова Конституція про державу і особу»), яке відбулося в політгуртку комсомольської організації колгоспу імені Чкалова Новомиргородського району.

Перша частина заняття, коли йшлося про захист соціалістичної Вітчизни, мала форму співбесіди, яка почалася вступним словом пропагандиста О. С. Пономаренка. Він коротко нагадав зміст теми, що визначалася на минулому занятті, підкреслив головну ідею, а потім поставив питання для обговорення. Олексій Семенович намагався залучити всіх слухачів до активного процесу осмислення і колективного вираження думки — один починав, другий — продовжував відповідь, третій — доповнював, четвертий — відповідав на запитання. Така форма бесіди допомогла дізнатися, як слухачі засвоїли матеріал, сприяла розвитку їхньої здатності науково осмислювати факти, уміння орієнтуватися у нових явищах життя, давати їм теоретичні оцінки і робити правильні практичні висновки, успішно відстоювати свої ідейні переконання. Мені сподобався такий кіт ведення бесіди і те, що слухачі відповідали, не заглядаючи у конспекти, почували себе невимушено. Цьому сприяла

Перехід до пояснення наступного питання був своєрідним. Спершу про слухачів відомо пісню «З чого починається Батьківщина». Потім О. С. Пономаренко назвав тему лекції, прочитав її план і перейшов до викладу.

Хочеться відзначити й те, що на занятті було використано різноманітні наглядні посібники: плакати серії «Я громадянин Радянського Союзу», про права громадян капіталістичних країн, продемонстровано діафільми «Моя Батьківщина». Пам'ятаю початок лекції пропагандиста: «Товариші! Мені хотілося б сьогодні поговорити про те, що таке громадянин Радянського Союзу, яке його життя в нашій країні». Слова прості і зрозумілі. Вони зацікавили слухачів.

У ході лекції пропагандист уважно слідував за тим, як його слухають, чи всі цікавлять його розповідь, чи зрозуміла вона присутнім. Важливо, що Олексій Семенович не читав, а розповідав, хоч текст лекції був написаний.

При викладі матеріалу пропагандист дотримувалася плану, переходячи від одного питання до іншого, поступово і непомітно. Крім того, протягом усієї розповіді, щоб загострити увагу слухачів, примусити їх подумати, він ставив запитання перед слухачами на зразок: «А як ти вважаєш, з чого почалася Батьківщина для тебе?», «Коли ти станеш громадянином СРСР», «Які права та обов'язки твоїх ровесників за рубежом?».

Слухачі висловили свої думки, інші доповнювали. Заслуховуючи їх, Олексій Семенович детально пояснював питання, використовував наочність.

Вважаю, що такі дискусії в процесі розповіді дуже потрібні. Вони зміцнюють контакт з аудиторією, поважають розповідь, сприяють творчому засвоєнню матеріалу.

Після закінчення лекції пропагандист дав слухачам домашнє завдання написати реферати на дану тему.

На цих заняттях ми обмінялися досвідом роботи, висловили свої думки. Багато повчального я використав при проведенні своїх занять.

В. НОВИКОВА,
комсомольський пропагандист.

ЦЕ — ЦІКАВО

ВСЕПОГОДНА ПШЕНИЦЯ

Навіть найвищі морози не страшиє сходять пшениці, обробленим органічними речовинами, що їх запропонували вчені республіки.

В ході досліджень і експериментів, проведених Інститутом фізіології рослин АН УРСР доктором сільськогосподарських наук О. І. Колосом, з'ясувалося, що загроза зимових тапів та в гострих кристалях, в які перетворюється при низькій температурі внутрішньоклітинна рідина. Нові ж речовини роблять оболонку клітини настільки водонепроникною, що волога не втрапляє дію кристалів, які утворюються.

Результати досліджень учених-біологів мають величезне практичне значення для сільськогосподарського виробництва, а також селекційної роботи.

Кор. ПАТАУ.

З ДРЕВНЬОЮ ТОЧНІСТЮ

Вчені, які користувалися в стародавньому Єгипті та Єгипті приблизно за три тисячі років до н. е., стали моделювати при побудованні архітектурних установок для зважування великих мас. Їх створювали працівники донького центру стандартизації і метрології Держстандарту СРСР і заводу «Сталон».

У цих ваг, як і у стародавньому виміральному приладі, таке ж «коромисло» — рівноважна підпора і чаші. Тільки знаходяться на них не жемчужини, а перевіряють точність маси тир до двох тонн, якими в свою чергу контролюють ваги і автомобільні ваги.

Нові виміральні установки не обійтися без підпорного крана — адже тільки йому під силу підняти вагу чашуву болванку зважуваної тир. С тут і рейкова голівка, по якій її на спеціальному візку доставляють до чаші ваги.

Кор. ПАТАУ.

УРОК ПРАЦІ

Їх чекають колгоспні поля

Уже зовсім скоро у школярів почнеться п'ята трудова чверть, яка проходитиме під девізом «Мій труд вливається в труд моєї республіки».

У житті Павлівської десятирічки імені В. О. Сухомлинського вона стала важливим засобом комуністичного виховання підліткового покоління. Члени шкільної виробничої бригади вже зараз активно включилися у весняні польові роботи місцевого колгоспу імені Комінтерну.

У школі щотижня засідання ради виробничої бригади з участю комітетів комсомолу десятирічки та господарства. Де затвердили план роботи виробничої бригади та допоміжних ланок суцільників по виробничим пшениці, кукурудзі, соняшника, овочів, картоплі.

Комсомольці школи постановили не пікувати ні сил, ні часу, борючись за те, щоб ужити четвертого року п'ятиріччя був вагомим.

Виховання у учнів любові до праці, передусім сільськогосподарської, вміня працювати на тракторах, комбайнах — одне з головних завдань педагогічного колективу школи. І велику допомогу тут надають правління та комсомольська організація місцевого колгоспу.

Ось приклад. Шкільна виробничо-агитбригада одержала в подарунок від господарства трактор. Оволодіти ним, пізнати всі тонкощі механізаторської роботи школярям допомагає кращий механізатор колгоспу М. С. Колісник.

Протягом навчального року він працював з учнями 5—6 класів. І учні поважають наставника за вміння ділитися своїми знаннями, за батьківське шлюблення про завтрашній день своїх вихованців.

Чималу увагу в школі приділяють ознайомленню дітей із науковими основами сільськогосподарського виробництва. Тут стала в нагоді робота наставників — кращих колгоспників М. В. Венгеренка, П. Т. Кучеренка, А. І. Литви та інших.

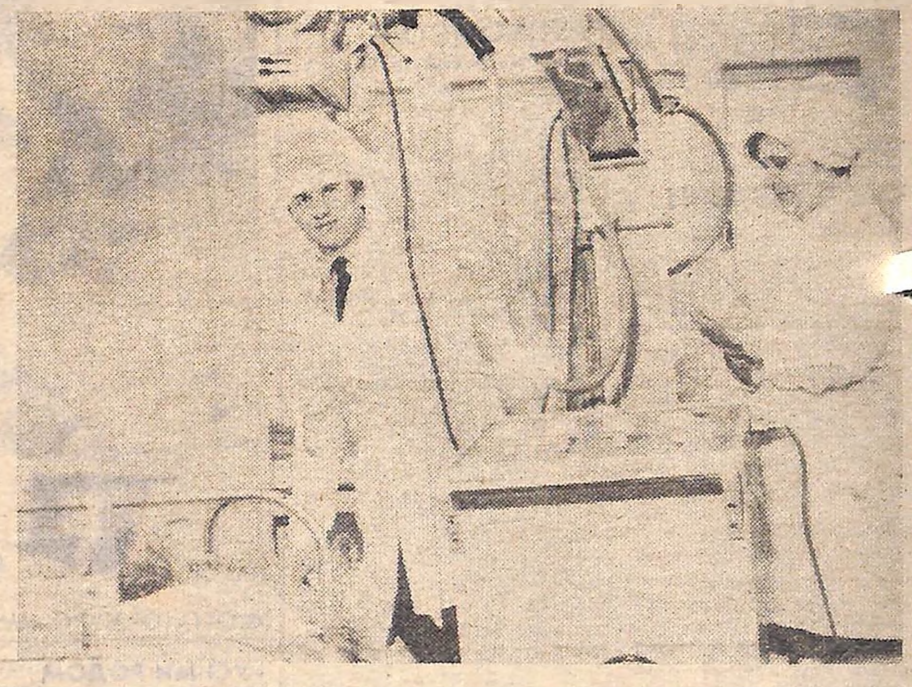
Правління колгоспу дбає й про обладнання шкільних кабінетів механізації, агробіології, навчальних майстерень, виділяючи для

Знам'янська районна лікарня — одна з кращих в області. Лікарські кабінети тут оснащені сучасною апаратурою, інструментами. Та найголовніше — трудяться тут люди, які по-справжньому дбають про відновлення здоров'я своїх пацієнтів. Половина медперсоналу — комсомольці і молодь.

На знімках: молодий хірург, завідувач травматологічним відділенням Петро Свистухин ІВАНОВ з медсестрою Надією ЗАМУРЕНКО за допомогою пересувного рентгенарата роблять знімок ураженої кінцівки хворого; комсомолку Тетяну УСАЧОВУ люблять у хірургічному відділенні, кажуть, лагідна вдача, добрі й заспокоїливі руки у молодого медсестри.

Фото І. КОРЗУНА.

цього лише нинішнього року більше двох тисяч карбованців. А ще для підготовки юних механізаторів колгосп виділив робочі місця в майстернях тракторної бригади.

Спільна праця унів з колгоспниками загартує їхні характери, виховує волю, допомагає зрозуміти важливість п'ятирічного планування нашої країни.

Гостям школи — передовикам господарства (а вони часто приходять до школярів) завжди раді. Герої праці, чия комсомольська юність пов'язана зі створенням перших колективних господарств у районі та з освоєнням цілих земель Казахстану, розповідають про великий трудовий подвиг радянської молоді, який хвилює їм серця, закликає їх на нові звершення.

І сьогодні є про що доповісти членам виробничої бригади Сергію Жаленку, Олександрову Сухомлинну, Любові Овчаренко, Марині Воробієвій, Сергію Лимонченку, Людмилі Пархуц.

...Людина праці. Людина — творець. Людина — господар власної долі. Ці слова стали зрозумілими для учнів нашої школи. Ці слова глибоко вкорінюються в житті дитячого колективу. Тому хлопці й дівчата із задоволенням лішаються працювати в рідному селі, свідомо, за покликком серця йдуть на зміну своїм батькам.

Г. НАСТАСЬЄВ,
директор Павлівської десятирічки імені В. О. Сухомлинського.
Онуфріївський район.

„ПЛАНИ- БЛИЗНЯТА“

Так називалася стаття, опублікована в «Молодому комунарі» 27 березня 1979 року.

Як повідомила редакцію секретар Кіровоградського РК ЛКСМУ Т. Сункова, публікацію розглянуто на засіданні бюро райкому комсомолу та на нараді лекторської групи.

Критичні зауваження, у яких йшлося про формальне створення райкому

ЛКСМУ України до планування роботи лекторів, виконаних справедливо. Відділу пропаганди і культурно-масової роботи було сказано на недостатній контроль за діяльністю лекторської групи. Нині план її роботи складено з урахуванням критичних зауважень і рекомендацій, висловлених у статті. Ним передбачається спільна робота лекторів і районної агітбрига-

ди, проведення лекцій-концертів, присвячених 60-річчю ЛКСМУ, 62-й річниці Великого Жовтня та інших заходів. Лектори виступають у колгоспах під час осінньо-польових робіт.

Усі члени лекторської групи взяли участь у проведенні Ленінських читачів «Справа Леніна живе і пермагає», присвячених 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Один з головних напрямів інтенсифікації сільськогосподарського виробництва — його дальша комплексна механізація. Тракторне і сільськогосподарське машинобудування є важливою галуззю соціалістичної індустрії. Високі темпи розвитку набула вона, як відомо, після березневого [1965 р.] Пленуму ЦК КПРС, який визначив аграрну політику партії на довгостроковий період. XXV з'їзд КПРС висунув завдання дальшого всебічного зміцнення і розвитку матеріально-технічної бази сільськогосподарства, планомірного переведення цієї галузі на індустріальну основу.

Про дальше посилення і підвищення технічної оснащеності колгоспів і радгоспів у десятиї п'ятирічці, про нові машини для полів і ферм розповідається на цій сторінці.

Потужні, високопродуктивні

За минулу, дев'яту п'ятирічку сільське господарство країни одержало 1700 тисяч тракторів, 469 тисяч зернозбиральних комбайнів. Обсяг виробництва сільськогосподарських машин в цілому склав 15,8 мільярда карбованців.

У цей період завершено освоєння і розпочато постачку народному господарству нових моделей потужних тракторів МТЗ-80, МТЗ-82, Т-70С, Т-150К і К-701, високопродуктивних зернозбиральних комбайнів «Нива» і «Колос», 6-, 8-, 9-корпусних плугів загального призначення, розрахованих на робочі швидкості 9—10 кілометрів на годину. Значно розширилась номенклатура техніки, що випускається. Так, створені ефективні засоби механізації для обробки сільськогосподарських культур в районах, схильних до вітрової ерозії, машини для хімічного захисту рослин, внесення мінеральних і органічних добрив, меліорації земель тощо. Розпочалося виробництво нових ґрунтообробних посівних машин, високопродуктивних установок для зрощування, зерноочисних поточкових ліній продуктивністю до 40 тонн за годину продовольчого зерна, шахтних зерносушарок продуктивністю 4,8 і 16 тонн за годину, комбайнів для збирання томатів та іншої техніки.

В результаті проведених робіт середня потужність тракторів збільшилась майже на 30 процентів, середня продуктивність зернозбиральних комбайнів — у 1,5—2 рази.

Впровадження нової техніки дало змогу до кінця дев'ятої п'ятирічки повністю механізувати такі важливі процеси, як основний обробіток ґрунту, сіяння зернових культур, бавовнику і цукрових буряків, збирання зернових і силосних культур. Зріс рівень механізації найважливіших сільськогосподарських робіт при посадці і міжрядному обробітку картоплі й овочів, при збиранні кукурудзи на зерно, картоплі, цукрових буряків і бавовнику.

За новими — нові

У десятиї п'ятирічці обсяг випуску валової продукції по галузі зростає на 34,5 процента і досягне в 1990 році майже 10 мільярдів карбованців. Приріст обсягів виробництва за рахунок продуктивності праці складе 94,5 процента. П'ятирічним планом передбачається впровадження у виробництво 243 нових тракторів і сільськогосподарських машин.

Основою створення тракторів і сільгоспмашин є «Система машин для комплексної механізації сільськогосподарського виробництва». Вона розробляється вченими і спеціалістами сільського господарства і Держкомсільгосптехніки СРСР за участю промислових міністерств і корегується кожні п'ять років на базі останніх досягнень науки, техніки і практики передовиків сільськогосподарського виробництва. Міністерство тракторного і сільськогосподарського машинобудування розробило і впроваджує комплекс заходів з метою найбільш економічної реалізації «Системи машин». Передусім створюється енергозасичена, високопродуктивна техніка, яка забезпечує одержання по змозі якнайбільшого народного господарського ефекту від кожної машини. Велика увага приділяється і дальшому поліпшенню умов праці механізаторів.

в 2—2,5 рази вище порівняно з комбайном ККУ-2А, який зараз випускається.

В галузі механізації овочівництва розпочинається виробництво машин для збирання томатів, капусти, коренеплодів. Вперше у вітчизняній практиці почалося виробництво комплексу машин для захищеного ґрунту, який механізує основні трудові процеси. Створено ряд машин для комплексної механізації робіт у садах і на виноградниках, а також комплекс машин для механізованого збирання кісточкових культур. Посадка плодівих і ягід-

ністю відповідно 165 і 300 киловатт. Сімейство високоуніфікованих тракторів класу 1,4—2 Мінського і Кишинівського заводів було представлено також енергозасиченими моделями МТЗ-80, МТЗ-82 і бавовнянню модифікацією МТЗ-83 та буряковим трактором Т-70С, який прийшов на зміну широко відомим МТЗ-50, МТЗ-52 і Т-54С. Слід відзначити, що спеціальний трактор для буряківництва створено вперше у світовій практиці. Владимирський і Липецький заводи приєднали на виставку трактори Т-25А в трьох комплектаціях і

Вагомий внесок українських машинобудівників

Вагомий вклад у вирішення завдань партії по дальшій інтенсифікації сільського господарства вносять машинобудівники нашої республіки.

Підприємства України дають кожні чотири в країні трактор і сільгоспмашину, майже всі машини для хімічного захисту рослин, більше половини плугів і сіялок. Тільки в нашій республіці виробляються бурякові і кукурудзозбиральні комбайни.

1979 року перед творцями машин для полів і ферм поставлені ще вищі завдання — дати більше техніки, поліпшити її якість.

З конвейєрів тракторних заводів зійде понад 140 тисяч машин.

Причому, значно зростає виробництво енергозасичених тракторів Т-150 з об'єднанні «Харківський тракторний завод». У нинішньому році буде реконструйовано ряд потужностей на головному заводі об'єднання, введено нові цехи по випуску редукторів і навісних систем на Лозівському ковальсько-механічному заводі. Понад 25 тисяч машин дасть Харківський завод самохідних шасі. 59 тисяч тракторів ІОМЗ-601 буде вироблено на Південному машинотракторному заводі.

Більш ніж на 61 мільйон карбованців продукції випустить підприємства Мінтваринмашу і Мінсільгоспмашу, розташовані в нашій республіці. На 1100 штук збільшиться виробництво машин РКС-6 Дніпропетровського комбайнового заводу, які добре зарекомендували себе на збиранні цукрових буряків. На цьому ж підприємстві намічено розпочати серійний випуск нового бурякозавантажувача СПС-4,2 продуктивністю до 200 тонн коренів за годину, який у гарячу пору збиральної кампанії вивільнить значну кількість тракторів і робочої сили.

Повністю переорієнтувати свою продукцію тернопільські комбайнобудівники. Сюди йде доводка конструкцій шестирядних електронних автوماتичних проріджувачів східів цукрових буряків ПСА-2,7. Їх впровадження водночас із застосуванням одностороннього насіння сприятиме повному усуненню ручної праці на формуванні густоти рослин, дасть змогу механізувати вирощування солодких коренів. Буде здійснено також перехід на нову модернізовану гичкозбиральну машину БМ-6А. В цьому році їх випустять 7,6 тисячі штук — на 1100 більше, ніж минулого року.

Бердянські машинобудівники збільшать виробництво косарок ЖКС-6 до 12 тисяч штук. Значно зростуть постачки заводом «Ніжинськмаш» кліткових касетних батарей КБН-3 для утримання курей-несучок, а заводом «Орськмаш» — причіпний тракторний роздавач КТУ-10. Значно полегшить працю кукурудзозаводів новий шестирядний комбайн «Херсонськ-200», що його освоють херсонські машинобудівники.

Всього в державному плані економічного і соціального розвитку республіки на 1979 рік намічено збільшити випуск машин для тваринництва і нормованого виробництва на 7,2 процента, майже на 20 процента — високопродуктивних комплексів для збирання цукрових буряків, на 15 процентів — енергозасичених тракторів Т-150К.

І. КИРИЛЮК,
старший інженер прес-центру Держкомітету УРСР по виробничо-технічному забезпеченню сільського господарства.

ТВОЯ СИЛА, ЮНИЙ ХЛІБОРОБЕ

МОЛОДІ — ПРО ТЕХНІКУ
ДЕСЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ

Для комплексної механізації

За останні роки науково-дослідна і конструкторська діяльність у галузі ґрунтообробки забезпечення комплексного створення необхідної техніки для механізації робіт по найважливіших сільськогосподарських культурах.

Цю роботу проводять 6 науково-дослідних інститутів і 42 спеціалізовані за типами машин конструкторські організації. Проектування агрегатів і вузлів масового застосування покладено на 30 спеціалізованих конструкторсько-технологічних бюро.

Зусилля працівників галузі по дальшому забезпеченню комплексної механізації робіт у рослинництві спрямовані на вирішення таких завдань.

У галузі обробітку ґрунту, сіяння і догляду за посівами сільськогосподарських культур головним завданням вітчизняного плугобудування на п'ятирічці є збільшення виробництва 6-, 9-корпусних плугів, що дозволять підвищити продуктивність праці на оранці і виконати цю енергоємну сільськогосподарську операцію в більш стислі строки. Рекомендовано у виробництво плуги з комбінованими відривками, які забезпечують кращу підготовку ґрунту під посів і мають менший тяговий опір, ніж звичайні плуги. Розробляються ротаційні плуги, які ефективно працюють з легкими колісними тракторами й можуть виконувати як основний, так і передпосівний обробіток ґрунту. Особливо перспективне застосування ротаційних плугів у зонах зрощуваного землеробства.

Дальше удосконалення культиваторів для суцільного обробітку здійснюється в напрямку збільшення ширини захвату агрегатів з тракторами великої потужності. Для обробітку твердих ґрунтів у засушливих зонах, ґрунтів, що запливають після поливу, у районах обробітку поливних культур доцільно застосовувати культиватори з активними робочими органами.

Затрати праці на обробіток ґрунту до 1980 року знизяться в 1,8—2,2 рази.

На вимогу сучасних потреб

Нині в колгоспах і радгоспах повністю механізовано процеси обробітку, збирання і післязбиральної обробки зернових. Вітчизняна промисловість випускає зернозбиральні комбайни — однобарабанні СКД-5М «Нива», двобарабанні СКД-5М «Сибір» та СК-6-П «Колос». Для Нечорноземної зони країни розробляється й випробовується комбайн підвищеної продуктивності, здатний збирати довгосоломісті хліба підвищеної вологості.

До 1980 року передбачається створити спільно з спеціалістами країни РЕВ високопродуктивний комбайн, який забезпечить збирання найурожайніших полів.

У десятиї п'ятирічці збільшиться випуск картоплезбиральних, а також виробництво нового самохідного чотирирядного картоплезбирального комбайна КСК-4, продуктивність якого

них культур до 1980 року буде здійснюватися новими трирядними машинами, а обробіток міжрядних смуг — спеціальними фрезами і з'являтиметься з висувними секціями і но-

Т-40М трьох модифікацій з уніфікованого сімейства машин класу 0,6 і 0,9. Волгоградські тракторобудівники представили трактори на базі моделі ДТ-75М (крутосхила і болотохідна

Щодня з конвейєрів заводу «Червона зірка» сходять сотні різних сіялок. Вони направляються в різні куточки СРСР та за кордон. У виготовленні їх бере участь комсомольсько-молодіжний колектив бригади лизарників сірого чавуну, очолюваний Валерієм Олфіренком.

Фото В. ГРИБА.

жами. Створюються машини для контурного обрізування крони плодівих дерев, збирання плодів і потокового збирання ягід. Широко впроваджені у виробництво поточкові лінії для товарного обробітку плодів і віброустановки для ущільнення плодів у ящиках та контейнерах. Розробляються конструкції механізмів для збирання смородини, агрусу, суниць й інших ягід, а також виноградозбиральних машин.

З конвейєра — на виставку

Восени минулого року Москва стала місцем проведення третьої Міжнародної виставки «Сільськогосподарські машини, устаткування і прилади». Радянська експозиція на виставці була найбільш представницькою.

Найбільші виробники сільськогосподарської техніки країни демонстрували близько 1200 експонатів — новинки сільськогосподарського машинобудування.

Тут були «молоді», але які вже завоювали у механізаторів великий авторитет енергозасичені трактори загального призначення Т-150К і К-701 потуж-

модифікації), а також трактори ДТ-75С, обладнаний гідромеханічною системою з діапазоном робочої швидкості 9—15 кілометрів за годину.

В цілому нові трактори характеризуються підвищенням потужності, більш широким використанням в них елементів гідравліки, а також застосуванням нових кабін, що відповідають сучасним вимогам естетики.

Демонструвалися відповідні кращим закордонним аналогам високопродуктивні уніфіковані комбайни «Колос», «Нива» і «Сибір», крутосхилний комбайн СКК-5 і рисозбиральний комбайн СКО-5Р, шестирядний самохідний кукурудзозбиральний комбайн КСКУ-6. У спеціалістів по машинах для післязбиральної обробки зерна особливий інтерес викликав зерноочисно-сушильний комплекс КЗС-50 продуктивністю 50 тонн за годину.

У постанові липневого Пленуму ЦК КПРС [1978 р.] підкреслюється, що інтенсифікація сільськогосподарського виробництва на основі його всебічної механізації й електрифікації, хімізації й меліорації земель залишається головним напрямком аграрної політики партії на сучасному етапі. В нинішній п'ятирічці необхідно завершити комплексну механізацію обробітку всіх найважливіших сільськогосподарських культур і максимальне підвищити рівень механізації тваринництва. Всебічне зміцнення і дальший розвиток матеріально-технічної бази сільського господарства — надійна гарантія успішного виконання завдань партії.

А ЯК ВІДПОЧИВАЄТЕ ВИ?

ПЕРШИЙ АБЗАЦ

Розмоу, яку ми сьогодні починаємо, буде присвячено одній з важливих граней комплексу комуністичного виховання молоді — формуванню естетичного світогляду.

Прослідкуємо це на прикладі створеного недавно колективу художньої самодіяльності Кіровоградського меблевого комбінату. Чому ми взяли саме його? Насамперед тому, що серед зайнятих тут людей більшість — молодь. Художній керівник Й. В. Микитин теж прийшов у колектив зовсім недавно. Отже, ми маємо змогу простежити за тим, як розвивається самодіяльна творчість робітничого колективу із самого початку.

Аналізуючи проблеми, з якими зустрічатиметься наш підшефний колектив у організації художньої самодіяльності, ми запрошуємо до розмови також учасників самодіяльних колективів, їхніх керівників. Розкажіть на сторінках газети про свій досвід роботи, проблеми, які вас хвилюють, пошуки, знахідки.

КОЖНОМУ, хто читав «Цілину» Л. І. Брежнєва, певне, міцно вкарбувалися в пам'ять слова про хліб і пісню, котрими починається книга. Як стисло й чітко передано глибину думки: праця, коли усвідомлюєш важливість її результатів, породжує радість, а та, в свою чергу, квітне піснею.

Коли я читав ці рядки, чомусь подумалося, що счаслива категорія людей — культпрацівники, для яких пісня і є робота. Керівник будь-якого художнього колективу, на мою думку, своє покликання повинен вбачати в тому, щоб розвивати в кожному учаснику самодіяльності потребу у співтворчості, а не у простому виконанні.

Це виховує в людині морально-естетичні якості, почуття колективізму, органічну потребу прилучитися до процесу створення художніх цінностей. Словом, агітувати за художню самодіяльність, здавалося мені, нікого не доведеться. Не треба ж людині пояснювати, що, скажімо, ранкова зарядка — корисна для здоров'я, а відпочинок після роботи — необхідність. Тому для мене було несподіванкою, коли барвисте оголошення, що довгий час висіло біля прохідної, так і не привело у призначене місце ентузіастів художньої самодіяльності.

Голова завкому профспілки Л. О. Єгорова мене заспокоїла:

— Нова, хоч і хороша, іноді приживається не відразу. Давайте пройдемося цехами, порозмовляємо з робітниками. Тоді буде видно, що робити далі.

Після цієї своєрідної екскурсії мені стали зрозумілими деякі причини пасивності молоді. Виробничий процес напружений, з роботи і на роботу добирається багатьом далеко. Це заважало деякому стати учасником художньої самодіяльності. Дехто соромився. Дивитися, слухати — інша річ. У цьому ми переконалися, коли дали кілька концертів силами ВІА — єдиного невеличкого колективу, створеного ще до мого приходу на підприємство.

Потяг до виконавського мистецтва у робітників є. Необхідно було лише сформувати у них потребу в співтворчості. Шлях тут єдиний: добитися регулярного контакту молоді з мистецтвом, викликати інтерес до нього. І ми не помилилися. Вже після пер-

шого концерту до мене підійшли ентузіасти.

Ми приймали до колективу всіх бажаючих співати, декламувати, грати на музичних інструментах. Хтось відсівався, хтось залишався. Після третього концерту на комбінаті про нас заговорили як про художній колектив.

Тепер як тільки з'являється в цеху, мене оточують робітники. Одні пропонують включити до репертуару нові твори, інші просять, щоб виконали в наступному концерті улюблену пісню чи прочитали гумореску.

За пір року свого існування колектив художньої самодіяльності дав шість концертів, щоразу ускладнюючи програму виступів, доповнюючи її новими номерами. В цехах почали говорити про високу виконавську майстерність нашого вокального тріо в складі Василини Дяченко, Лідії Панової і Тетяни Криворотченко. Полюбилися глядачам виступи солістки Марії Канько, сестер Тетяни і Валентини Макаренко...

Ми стали колективом.

Й. МИКИТИН.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Як бачимо, організаційний період для колективу художньої самодіяльності меблевого комбінату минув порівняно легко. Хотілося б, аби керівники інших самодіяльних колективів поділилися своїм організаційним досвідом написали нам, з якими проблемами довелось їм зіткнутися при створенні колективів. Запрошуємо до розмови учасників художньої самодіяльності. Напишіть нам, що заважає вам повноцінно й цікаво організувати своє дозвілля.

ТЕПЕР — ФІНАЛ

Шість днів на стаціонарному спортивного клубу «Зірка» проходили зональні змагання з футболу за програмою VII Спартакіади УРСР. В них брали участь збірні команди Одеської, Вінницької, Херсонської, Кіровоградської областей і другий колектив Києва. Всі матчі були цікавими, напруженими, а деякі навіть несподіваними за своїми результатами.

За п'яти днів до фіналу йшла боротьба і в останній ігровий день. Становище на турнірі було дуже хитке. На два місця, які дають право продовжити боротьбу у фіналі, претендували три команди — херсонці та одесити мали по чотири очка, кировоградці — п'ять. І їм залишалося провести по одній зустрічі.

Першими на поле вийшли херсонці і кияни. Повну перевагу мали спортсмени з міста корабелів. Вони перемогли — 5:1.

Важке завдання було поставлене перед нашими земляками у матчі з одеситами. Нічия не задовольняла господарів поля. Тільки виграш. Кіровоград-

ці розпочали зустріч досить активно. Швидко захопили ініціативу і повели планомірні атаки на ворота гостей. Їхня перевага була такою великою, що, здавалося, вони переможуть з переконливим рахунком. Так воно й вийшло. На одинадцятій хвилині Юрій Касюк забив красивий гол. Через п'ятнадцять хвилин Олександр Алексєєв подвоєв результат. За десять хвилин до перерви одесит Валерій Кузьмін зменшує розрив.

І другий тайм розпочався атаками кировоградців. На 55-й хвилині в боротьбі з Володимиром Богдановим захисник одеситів відпасував м'яч своєму голкіперу, але останній його не достав, і він опиняється в сітці. Коли йшла сімдесят третя хвилина матчу, форвард кировоградців Андрій Карлюк, використавши передачу своїх партнерів, послав м'яч в пусті ворота. Отже, 4:1 на користь наших земляків. Вони стали переможцями зони і продовжать боротьбу за золоті медалі Спартакіади. Цей фінальний турнір відбудеться з 15-го по 23-є червня в Кривому Розі.

Кіровоградці виступали у такому складі: В. Музичук, С. Бабенко, О. Смиченко, В. Хропов (В. Гешкодера), В. Мунтян, В. Савченко (О. Твердохлеб), М. Журавльов, О. Алексєєв, Ю. Касюк, В. Богданов (А. Карлюк), В. Євтушенко.

З підсумкової таблиці видно, як розташувалися місця в зоні.

	М	О	М
Кіровоград	10—4	7	1
Херсон	9—4	6	2
Одеса	5—7	4	3
Київ-2	5—11	2	4
Вінниця	3—7	1	5

За фахом вони — викладачі Наталя — Лисина та Куменцова. Вже кілька років працюють у Рівнянській музичній школі, що в Новоукраїнському районі. Дівчата — активні учасниці художньої самодіяльності, члени агітбригади «Колос» сільського Будинку культури колгоспу імені Калініна. З радістю зустрічають їх у полі хлібороби, адже після виступу дівчат і працюється краще і настрій піднімається.

Фото І. КОРЗУНА.

ЗА ЗРАЗКОВЕ МІСТО!

ЦЕ п'ятиповерховий будинок — на розі Ленінського провулку і вулиці Жовтневої революції. Ного жителі в листі до нашої редакції пишуть, що він досить «вдало» вписався між двох банер (одна по вулиці і друга на території двору на будівельному об'єкті будуправління № 2 тресту «Кіровоградважмашбуд», в яких жабі вночі влаштовують безплатний концерт, і сонні слухачі з усіх поверхів мимоволі зачиняють вікна, кватирки і затуляють вухо.

До речі, у величезній калюжі по вулиці стоїть такий сморід, що дохнуть навіть комарі. Ну а ті, які виживають, зганяють свою заїсть на мешканців сусідніх будинків. «Порятунку від них немає, — скаржаться управбудинком № 37/16

НА ПЕРЕХРЕСТІ БАЙДУЖОСТІ

ЗАМІСТЬ ФЕЙЛЕТОНА

М. М. Вербицький, — а від випадів задихнувшись можна.

Ні, він не перебільшує. До речі, я разом із начальником

житлово-експлуатаційної контори № 6 К. М. Кушєрєво побував у цьому зловонно-гніпчому закутку Кіровограда, і тут ми разом

виявили досить жваве джерело напруги будинку № 31. Пульсувало воно навдивовиж воночисто рідною із зипсованої капіталізації.

— Отак і живемо, — зітхнула жителька згаданого будинку О. С. Солодкіна, — носі затикаємо і з дому тікаємо.

— Давно таке траплялось? — поцікавився у неї.

— І не питаєте, — зітхнула жінка, — вже треба рахувати не дні, а місяці.

— А куди ж дивитися міська санітація? — не втримався я.

— Мабуть, в інший бік, бо тут надто вже неприємно пахне...

Сумні жарти. Якщо врахувати, що тільки в оди-

му п'ятиповерховому будинку № 36/17 проживає 450 чоловік, з яких добрий відсоток становлять діти, то висновки напраковуються неістинні. А саме, багатопверховий красень знаходиться не на роздоріжжі вулиці і провулку, а на перехресті недовіреної байдужості з боку міських організацій: виробничого управління водопровідно-каналізаційного господарства, санітації і, безумовно ж, Кіровського райвиконкому м. Кіровограда.

Власне, давно вже пора засягати жорсткою згаданою калюжею і відремонтувати каналізаційний люк. Та і будівельникам будуправління № 2 тресту «Кіровоградваж-

буд» від сили зарізанні алошасу йому і щир зробіть гарну послугу мешканцям сусідніх будинків.

Ще раз хочеться нагадати, що на згаданій вулиці живе чимало юних громадян, про яких ми повинні особливо піклуватися. Тим більше в Міжнародний рік дитини. Між іншим, будинок № 36/17 не має не тільки впорядкованої вулиці, але й двору. Будівельники як-так пересипали щебенем вузький прохід і сказали: «Ходіть, люди добрі!» А по тому пугіню, особливо в дощову погоду, можна лістати хіба що на ходулях.

В. ГОНЧАРЕНКО.
спецкор «Молодого комунара».

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП.

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України.

м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.